

цѣпенѣю: Царъ ми поиде стреле цѣрно море, Ми замързна она цѣрно море. *М. 48.* Дуръ са сита ойскя замързна, Та си станаха кату дарве изсѣхнали! *Вв. 10.* Петролеумъ-тъ кой-то имъ служаше за свѣщъ, замързна въ лампа-та и тѣй свѣща не горѣше. *Л. Д. 1876 р. 138.* Имъ замързна еноки-те кошули, Имъ замързна за месо айдутско. *М. 221.* Сичкыйтъ народъ замързнѣ отъ страхъ (*Tout le peuple est glacé de crainte.*) *Т. 157.*

Замръзѣи *м. св.* оледеню. **Замръзѣвамъ** *м. дл.* оледеню: Блѣдавата смъртъ замръзѣва кръвта въ жилытъ имъ (*La pâle mort glace le sang de leurs veines.*) *Т. 273.*

Замръкнѣ *м. св.* буду застигнутъ сумерками. **Замръквамъ** *м. дл.* **Замръкнувамъ** *м. дл.* Дѣвойка не смѣла по полю брѣла, Берешкомъ не в гори замръкнала. *Д. 38, 1—2.* Снощи търговче замръкнѣ В чичови-ти дворови, Замръкнѣ пак не осымнѣ. *Д. 46, 58—60.* Замръкналъ, та не осымналъ. Сир. умрѣлъ. *Ч. 159.* Снощи замръкнѣх, майка ми, край пусти Шумен. *Д. 62, 1.* Отъ тѣя немилости-вы постанки дѣтца-та, кои-то вчера или ноще съя родиле повечето замръкватъ а не осымватъ или най-дълго не недѣлсватъ. *Л. Д. 1869 р. 98.* Ката день, ката неделя, Тамъ замръква, тамъ усъмна. *М. 100.* Кой-то осъмва на ханъ-тъ, той замръква на пѣтъ-тъ. *Ч. 174.* Всякъ въпознана мѣста отива, Въ мѣста незнана азъ замръквамъ, Свободно веселъ въ домъ си почива, Азъ же ужасъмъ всегд' усъмвамъ! *Гп. 115.* И по случий като отиваме за нѣкоя работа, та дѣва замръкнахме. *Х. I, 118.* **Замръкне** *м. безл. св.* стемнѣеть: Кога било замръкнало, Нел' дойде' а арами-те. Та фатиха Левентъ Пейка. *М. 204.* Къде не било и замръкнало, Дойде си време за вечера-та. *М. 253.*

Замръчѣи *м. безл. св.* **Замръчѣва** *м. безл. дл.* стемнѣеть, темняется (*ср.* замрачава са): Замръчѣвало отъ минута по минута, повече. *Л. Д. 1876 р. 183.* Нощта прихлупи и до толкосъ замръчѣ, щото ся не виждаше око съ око. *Х. I, 160.*

Замучѣи *м. св.* замычу (*о скотѣ*): Задушени отъ гѣстѣй дымъ добычета-та замучахъ, заревахъ грозно. *Зк. 188.*

Замъгльи *м. св.* затуманю. **Замъгльивамъ** *м. дл.* затуманиваю: Тя (пара-та) ся сгѣщава и слива та затымнява, замъгльива въздуха. *Л. Д. 1870 р. 79.*

Замъкнѣ *м. св.* заташу: Той като мѣ мыслилъ за умрѣла, пахналъ мѣ въ единъ човаль, та мѣ замъкналъ на гърба си самъ си нощемъ тамъ дѣто мѣ намѣри (ти). *Х. II, 153.* **Замъкнѣ са** *м. св.* приплетусъ: На другия день замъкнахъ ся както можяхъ, като бѣхъ